

عنوان مقاله:

شاخص چاقی، مرگومیر و بقاء فیل ماهی (Huso huso Brandt)، تاسماهی ایرانی (Acipenser persicus) Borodin و اوزونبرون (Acipenser stellatus Pallas) در آب های ایرانی دریای خزر

محل انتشار:

دومین کنفرانس ماهی شناسی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

شیما بخشعلی زاده - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه گیلان

علی بانی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه گیلان

شهرام عبدالملکی - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

از 56 عدد خار باله سینه ای فیل ماهی با دامنه طولی (طول چنگالی) 84-255 سانتیمتر، 147 عدد خار باله سینه ای تاسماهی ایرانی با دامنه طولی (طول چنگالی) 52-203 سانتیمتر و 69 عدد خار باله سینه ای اوزون برون با دامنه طولی (طول چنگالی) 83-173 سانتیمتر در سال های 1387-1389 از آب های ایرانی دریای خزر نمونه برداری شد. شاخص چاقی، مرگ و میر سالیانه و بقای فیل ماهی، تاسماهی ایرانی و اوزون برون در هر دو جنس نر و ماده مورد بررسی قرار گرفت. شاخص چاقی اختلاف معنی داری در دو جنس فیل ماهی و تاسماهی ایرانی نشان داد ($P < 0/05$) و درجنس ماده بزرگتر از نرها بود درحالیکه در اوزون برون اختلاف معنی داری یافت نشد ($F=0/49$, df). مرگ و میر سالیانه برآورد شده در جنس نر هر سه گونه (به ترتیب 47%، 53% و 66%) بزرگ تر از ماده ها (به ترتیب 37%، 36% و 55%) تخمین زده شد. نرخ بقاء محاسبه گشته جنس ماده هر سه گونه به ترتیب 63%، 64% و 45% و در جنس نر آنها به ترتیب 53%، 47% و 34% تخمین زده شد. نتایج حاکی از کاهش سبزی گونه های مورد بررسی نسبت به مطالعات پیشین بود که احتمالا ناشی از تخریب شرایط محیط زیست و افزایش فشار صید می باشد. آسیب پذیرتر بودن جنس نر این سه گونه نسبت به جنس ماده هم ممکن است ناشی از سن مهاجرت پایین ترجنس نر و نیز بازگشت به مناطق تولید مثل در دوره زمانی کوتاه تر باشد.

کلمات کلیدی:

خار باله سینه ای، زیست سنجی، طول عمر، مرگ و میر، سن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023969>

